

τρίτων ἐκάστοτε διὰ τῶν χειρῶν του τὸ μέτωπον τοῦ ζώου ἀπὸ τῶν ὠτων μέχρι τοῦ ρύγχους. Καὶ περιέργον πρᾶγμα! ἡ κακὴ χοῖρος μετεβλήθη ἐντελῶς διότι ἐξαπλοῦται ἡ συγχορὴ ἐπὶ τοῦ ἀχόρου της, τὰ δὲ ὑπολειφθέντα 8 χοιρίδια θηλάζουσι τὸ γάλα της, χωρὶς νὰ ἐνοχληθῶσι ποσῶς ὑπ' αὐτῆς.

Ἐξήγησα τὸ πρᾶγμα ὑποθέσας ὅτι διὰ τῆς ἐπακαλήψεως τῆς μονοτόνου φράσεως καὶ διὰ τῆς τριτῆς μετετέθη ἡ χοῖρος εἰς ὑπνωτικὴν κατάστασιν, ἀφοῦ δὲ τότε ὑπέστη ἀπαξ τὸ θήλασμα, αἰσθανθεῖσα συγχρόνως καὶ τὰ προτερήματα τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ γάλακτος, ἄφινε μετὰ ταῦτα τὰ τέκνα της εὐχαρίστως νὰ θηλάζωσι. Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι τὸ τσακίσι περιπαιζόμενα «ἐξώρκοισμα» δὲν εἶναι ἐντελής μῦθος, ἀλλ' ἀνάγεται μᾶλλον εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὑπωτισμοῦ.

Μάρτυρες τῆς σκηρῆς ταύτης ἦσαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ γνωστότατοι κάτοικοι τῆς πόλεως.

Τὸ ἐξώρκοισμα μεταχειρίζονται ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τραυματίων θεραπεύοντες δι' αὐτοῦ καὶ ἰσχυρὰς αἱμορραγίας. Προκειμένου περὶ ἀρτηριακῶν αἱμορραγιῶν οὐδεμίαν θὰ ἔγῃ βεβαίως ἐπιρροήν, ἐπὶ φλεβικῶν ὅμως δὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ ὠφελεῖ. Ὡς εἰς τὰς παραδόσεις τῶν λαῶν εὐρίσκει τις συνήθως ἱστορικὸν πυρῆνα, οὕτως καὶ εἰς τὰς παλαιὰς ταύτας συνηθείας, δυνάμεθα πολλάκις ν' ἀναγνωρίσωμεν φυσικὴν βᾶσιν' πολλάκις ὅμως συμβαίνει νὰ λησμονεῖται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἡ ἀρχικὴ αἰτία.

P*

ΧΡΟΝΙΚΑ

'Αρχαιολογικά

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἤρχισαν αἱ τακτικαὶ χειμεριναὶ συνεδριάσεις τῆς Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, αἵτινες κατὰ δεκαπενθημερίαν θὰ συγκροτῶνται. Κατὰ τὴν πρώτην ταύτην ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Βίγκελμαν πανηγυριζομένην ἐπιστημότερον συνεδρίασιν, παρήσαν πολυπληθεῖς ἀκοαταὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων λογίων καὶ οἱ πρεσβυταὶ τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας καὶ ὁ τῆς Σερβίας, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν ἄλλων ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν. Τὸν λόγον ἔλαβε πρῶτος ὁ κ. Δαῖρπεφελδ, ὅστις ὡμίλησε περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἀναπτύξεως τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ κ. Δαῖρπεφελδ ἔχει πεποιθήσεις περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐκ διαμέτρου ἀντικειμένης πρὸς τὰς ἰσχυροτάτας ἄλλων σοφῶν γνώμας, φρονῶν ὅτι ἡ ἀρχαιοτάτη πόλις τῶν Ἀθηνῶν ἔκειτο ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ παρὰ τὸ Ἀσκληπιεῖον, ἔκειθεν δὲ προσεξετάθη πρὸς τὸ ΒΔ, καὶ ἀποκρούει τὴν ἰδέαν ὅτι τρεῖς μικροὶ συνοικισμοί, ὧν εἰς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἕτερος παρὰ τὴν Πνύκα, καὶ τρίτος παρὰ τὸ Ὀλυμπεῖον συνηνώθησαν βαθμηδόν. Ὁ κ. Δαῖρπεφελδ κατέληξεν εἰς τὴν θερμὴν εὐχὴν, ὅτι καιρὸς εἶνε πλέον διὰ συντονωτέρας ἐπὶ τόπου ἐρευνῆς, δι' εὐρύτερον δηλονότι ἀνασκαφῶν, νὰ λυθῇ ἀμετακλήτως καὶ τὸ ζήτημα τῆς τοπογραφίας τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν. Δεύτερος ὡμίλησεν ὁ κ. Βόλτερς περὶ τινος ὀρειχαλκίνου ἀγάλματος τοῦ γυμνοῦ Ἀπόλλωνος, λυβραν φέροντος, ὅπερ πρὸ τεσσαρακονταετίας ἀνευρέθη ἐν Πομπηίῃ, ὑπεστήριξε δὲ τὴν γνώμην ὅτι εἶνε ἔργον τῆς ἐ' ἢ τῆς δ' ἑκατονταετηρίδος π. Χ. καὶ ὅτι μεταγενέστερον μὲν ἀπομιμούμενον δὲ ἀρχαίῃν τέχνην.

— Ὁ ἐν Ὁξωνίᾳ καθηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογίας Πέρσυ Γάρδνερ, ἄλλοτε διευθυντῆς τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἀγγλικῆς Σχολῆς, ἐξέδοτο ἐσχάτως βιβλίον ἐπιγραφόμενον «Νέα κεφάλαια ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἱστορίᾳ». Περιλαμβάνει δεκαπέντε αὐτοτελεῖς διατριβὰς, συγκεκριμέναι δὲ τὰ ἱστορικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ πορίσματα τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐν Τροίᾳ, Τύρινθι, Μυκῆναις, Ἀκροπόλει Ἀθηνῶν κτλ. Πολλὰ τῶν πορισμάτων τούτων εἶνε σπουδαιότατα, ὡς ἀναίρουντα πολλὰς πεπλανημένας ἰδέας ἐτι ἐπικρατούσας περὶ τῶν ἀρχαίων.

— Κατὰ τὴν λεγόμεν ἑκ Φαρῶν, σταλὲν πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν, ἀνεκαλύφθη ἐκεῖ ὑπὸ γεωργῶν καλλιεργούντων τὴν ἀμπελὸν του, τάφος ἀρχαίως περιέχων διάφορα ἀγγεῖα καὶ κοῦκλαν παριστώσαν κεφαλὴν αἰθίοπος, μεγάλης ἀξίας. Τὰ εὐρήματα ταῦτα παρεδόθησαν διὰ πρωτοκόλλου εἰς τὸν ἐπιτηρητὴν.

— Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀρχαιολόγος Ἐρνέστος Βαϊττιγερ ἐδημοσίωσεν ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ περιοδικῷ τῆς Βρεσλαβίας «Βορρὰς καὶ Νότος» ἄρθρον μακρὸν ἐν ᾧ χαρακτηρίζει τὰς ὑπὸ τοῦ Σλήμαν ἀνευρεθείσας τρωϊκὰς ἀρχαιοτάτας, τὰς ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Βερολίνου νῦν εὐρισκόμενας, ὡς ἀπομιμήσεις, καὶ οὐχὶ γνήσια προϊόντα τῆς ἐποχῆς εἰς ἣν ἀποδίδονται.

Φιλολογικά

Μόλις ἐξηκοντούτης ἀπεβίωσεν ἐν Roche-Ferrand ὁ ἐν τῷ Κολλεγίῳ τῆς Γαλλίας καθηγητῆς Γουλιέλμος Γκιζῶτος, υἱὸς τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ. Τὸ ἀξιολογότερον αὐτοῦ σύγγραμμα εἶνε τὸ περὶ Μενάνδρου καὶ τῆς ἑλληνικῆς κομωδίας, βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, θεωρούμενον δὲ καὶ νῦν, μετὰ 40 ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἔτη, ὡς τὸ ἀριστον τῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐκδομένων ποιημάτων.

— Καθὰ γράφουσι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Φραγκοφύτης, ἐν τοῖς ἀρχαίοις τῆς Βαυμάρης ἀνεκαλύφθησαν περὶ τὰ ἑκατὸν ἀνέκδοτα ποιήματα τοῦ Γκαίτε καὶ τοῦ Σίλλερ, συντομωτάτα ὡς ἐπιτομῆστον καὶ ἀναγόμενα εἰς τὸ εἶδος τῆς ἐπιγραμματικῆς ποιήσεως.

— Ἐν Λουξεμβούργῳ ἐγένοντο μετὰ πομπῆς τάποκαλυπτήρια τοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ ποιητοῦ Θεοδώρου Μπαμβίλλ ἰδρυθέντος μνημείου. Τὸ ὠραῖον τοῦτο μνημεῖον, ἔργον τοῦ γλύπτου Rouleau καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος Courtois-Suffit, ἀποτελεῖται ἐκ τῆς προτομῆς τοῦ ποιητοῦ, ἐπὶ βάσεως ἐν εἰδει βωμοῦ, ἐφ' ἧς παρίσταται λύρα καὶ φοῖνιξ μετὰ ρόδον ἐν συμπλέγματι. Τῆς τελετῆς προέστατο ὁ Λεκὸντ Δελίλ, πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ μνημείου Ἐπιτροπείας, συμπαραρίσαντο δὲ ὁ Φραγκίσκος Κοππέ, ἀντιπρόεδρος καὶ ὁ γαμβρὸς τοῦ ποιητοῦ, ὁ νεαρὸς ἀλλ' ἤδη γνωστὸς ζωγράφος Rochegrosse. Ὁ Κάτουλλος Mendès καὶ ὁ Ρισπὲν ἐξύμνησαν τὸν ποιητὴν διὰ στίχων, ἐν πεζῷ δὲ λόγῳ ὁ Κοππέ.

— Ἐργον μεγάλης φιλολογικῆς ἀξίας θεωρεῖται ὁ ἐσχάτως ἐν Πετροπόλει ἐκδοθείς «Οἰδῖπος τύραννος» τοῦ Σαφοκλέους, ἐν δυοὶ τόμοις, μετὰ κριτικῶν καὶ ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων ρωσιστῶν γεγραμμένων, ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς φιλόλογου Ζιλίνσκη, ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων κριτικῶν.

— Ἐξεδόθη ἐπίσημη πρὸ μικροῦ καὶ ἡ «Ἀθηναίων Πολιτεία» εἰς τὸ πολωνικὸν ἰδιῶμα μεθρμηνευμένη ὑπὸ τοῦ κ. Κουϊκλίσκη, καθηγητοῦ τῶν κλασικῶν γραμμάτων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Κρακοβίας.

— Ἀπέθανεν ἐβδομηκοντούτης ἐν Λίλλῃ ὁ δημοτικώτατος ἀσματοποιὸς Desrousseau, ὁ ὁποῖος ἀπὸ νεαρῶτάτης ἡλικίας ἔγραψεν ἐν τῇ langue

d' oil πλείστα ἄσματα, εἰς τὸ ὅποια ὀφείλει τὴν φήμην του καὶ τὰ ὅποια ἀποτελοῦσι 5 ὀγκώδεις τόμους μετὰ τῆς μουσικῆς τῶν.

— Ἐκ Κοπεγχάγης ἡ γ γ ἔ λ θ η ὁ θάνατος τοῦ Ἰωάννου-Χριστιανοῦ Hostrup, τοῦ μετὰ τοῦ Holberg ἀναμορφωσαντος τὸ δρακινὸν θέατρον. Ἐκτός τῶν πολυαριθμῶν αὐτοῦ δραμάτων ὁ Hostrup ἔγραψε καὶ ποιήματα, ἐθεωρεῖτο δὲ ὡς ἐθνικὴ δόξα παρὰ πάσαις ταῖς σκανδιναυικαῖς χώραις, τὰς ὁποίας ὁ θάνατός του ἐθύθισεν εἰς πένθος βαρῦ.

— Προσεχῶς ἐκτίθεται εἰς πῶλησιν ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Ἐρνέστου Ρενάν, συγκειμένη ἐκ διςχιλίων τόμων. Περιέχει κυρίως βιβλία ἀναγόμενα εἰς τὴν γλωσσολογίαν καὶ ἰδίᾳ τὴν μελέτην τῶν σημαντικῶν καὶ ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ὡς καὶ πλήρη σχεδὸν συλλογὴν τῶν συγχρόνων φιλοσοφικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἔργων, τῆς νεωτάτης κινήσεως, τὴν ὁποίαν μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος παρηκολούθει ὁ συγγραφεὺς τοῦ *Bien* τοῦ Ἰησοῦ.

— Ἐν Μαδρίτῃ, ἐν τῷ παλατίῳ τῶν δουκῶν τοῦ Ἄλβου, ἀνεκαλύθη ἐσχάτως σειρὰ ἐπιστολῶν τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου.

— Ἡ Ματθίλδη Σερράο, ἡ γνωστοτάτη Ἰταλὶς συγγραφεὺς, ἐξελέγη μέλος τῆς ἐν Νεαπόλεϊ Ἀκαδημίας, τῆς λεγομένης Porteniana. Τῆς Ἀκαδημίας ταύτης μέλη διατελοῦσι καὶ ἄλλαι δύο ἔξοχοι γυναῖκες, ἡ Ἐλεονώρα Pimentel καὶ ἡ Λαύρα Mancini.

— Κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν νέων ἀρχῶν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ὁ Πρύτανης κ. Ι. Πανταζίδης, μετὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ τέως τοιούτου κ. Παύλου Ἰωάννου, ἐπραγματεύθη τὸ θέμα περὶ τῶν ἑταιριῶν ἐν τῇ ἀρχαιότητι, ἀναπτύξας αὐτὸ μετὰ πολλῶν λεπτομερειῶν καὶ ἀνεκδότων.

Ἐπιδημονικά

Αἱ ἐργασίαι πρὸς Ἰδρυσιν Ἀστεροσκοπείου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Λευκοῦ Ὄρους προβαίνουσι μετ' ἐπιτυχίας. Κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἀνακοίνωσιν τοῦ Γιάνσεν, τὰ γενόμενα πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι εἶνε δυνατὴ ἡ τοποθέτησις οἰκοδομήματος ἐπὶ τοῦ στρώματος τῆς γιόνος, τὸ ὅποιον εἶνε τόσῳ πυκνόν, ὥστε ἐλαχίστην καὶ ἀκίνδυνον καθίζησιν θὰ ὑποστῇ ἐκ τοῦ βάρους. Ἦδη τὸ κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ μηχανικοῦ Vandremmer κατασκευασθὲν μικρὸν οἰκοδόμημα ἐκομίσθη εἰς τὸ Chamounix λελυμένον, ἐκείθεν δὲ τεμάχιον πρὸς τεμάχιον, ἐπὶ τῆς ῥάχεως τῶν ἐργατῶν ἀνεβιβάσθη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ὅπου ἤρχισαν αἱ πρὸς σύνδεσιν αὐτοῦ ἐργασίαι. Τὸ Ἀστεροσκοπεῖον θὰ εἶνε καθ' ὅλα ἑτοιμον τῷ 1894, προσθέτει δὲ ὁ Γιάνσεν ὅτι ἕνεκα τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ θέσεως θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν παντός ἐκ πάσης χώρας ἀστρονόμου, ὅστις θὰ ἐπεθύμει νὰ κἀμῃ ἐν αὐτῷ παρατηρήσεις.

— Ὁ κ. Chauveau ἔκαμε νέας μελέτας ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ νευρικῶν κέντρων ἰδιαιτέρων διὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀρχικῶν χρωμάτων, τὰ δὲ περίεργα συμπεράσματα τῶν μελετῶν τούτων ἀνεκοίνωσε κατ' αὐτὰς εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν. Κατὰ τὸν κ. Chauveau, τὸ πράσινον, τὸ ἐρυθρὸν καὶ τὸ ἰώδες ἀναποκρίνονται πρὸς διακεκριμένα κύτταρα, ἔχοντα αἰσθητικὴν ἰδιαιτέραν. Ἡ αἰσθητικότης αὐτῆ, ἡ ἐκλείπουσα κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου, δὲν ἐπανέρχεται ταυτοχρόνως καὶ διὰ τὰ τρία χρώματα, ἐκδηλουμένης πρώτης τῆς ἀντιλήψεως τοῦ πράσινου διὰ τοῦτο δὲ καὶ παρατηροῦμεν πράσινα τὰ λευκὰ ἀντικείμενα, ἀρπυζίζομενοι.

— Ἐν τῇ ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημίᾳ τῶν

Ἐπιστημῶν ὁ καθηγητὴς Ἄρνακ ἔκαμε σπουδαίας ἀνακοινώσεις περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατορθωθείσης ἀναγνώσεως κώδικός τινος ἐκ περγαμηνῆς εὐρεθέντος ἐν τῇ κάτω Αἰγύπτῳ τῷ 1891 ὑπὸ τοῦ ἐν Καίρῳ γάλλου λογίου Βούριαν. Ὁ κώδικξ αὗτος περιεῖχε μεγάλα ἀποσπάσματα τῆς Ἑλληνικῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Ἐνώχ καὶ ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ λεγόμενον εὐαγγέλιον τοῦ Πέτρου ὡς καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ ἰδίου. Ἀμφοτέρων τῶν συγγραμμάτων τούτων ὑπῆρχον μόνον ἀποσπάσματα.

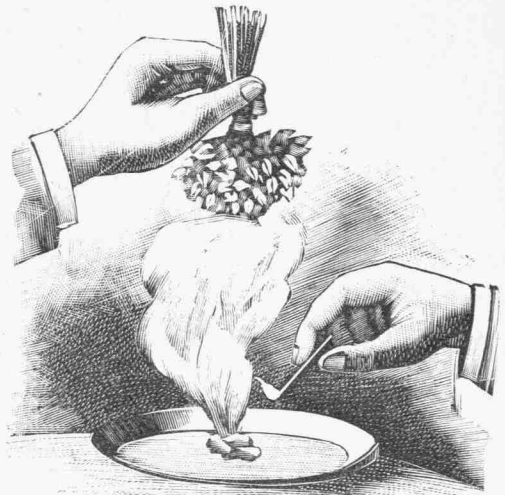
ΠΑΙΓΝΙΑ

Ἡ μαγευμένη ἀνθοδέσμη.

Ὄταν καίεται θεῖον εἰς τὸν ἀέρα, σχηματίζεται ἐκ τῆς καύσεως ἀερίον τι πνιγρὸν καὶ δυσάρεστον, τὸ ὅποιον καλεῖται θεϊκὸν ὄξυ.

Τὸ σῶμα τοῦτο, τὸ ὅποιον παράγεται ὅταν ἀνάπτωμεν πυρεῖον, ἔχει τὴν παράδοξον ἰδιότητα νὰ ἐπενεργῇ ἐπὶ τινῶν φυτικῶν χρωμάτων καὶ νὰ τὰ ἐξαλείψει. Διὰ τοῦτο δὲ ὅσῳκις θέλομεν νὰ ἐξαλείψωμεν κηλίδας καρπῶν ἀπὸ τραπεζομάνδουλα ἢ χειρόμακτρα, τὰ καπνίζομεν μὲ θεῖον.

Ἐπὶ τούτου στηριζόμενοι, εἰμποροῦμεν νὰ μεταβάλλωμεν εὐκολώτατα τὸ χρῶμα μιᾶς ἀνθοδέσμης ἴων. Λαμβάνομεν ὀλίγον ἄνθος θεῖου (πρῶτον εὐοισαζόμενον εἰς ὅλα τὰ φαρμακεία, τὰ χρωματοπολεῖα κτλ.) τὸ θέτομεν εἰς ἕν πινακίον καὶ τὸ ἀνάπτωμεν. Ἀμέσως παράγεται ἀερίον, τὸ ὅποιον ἐπενεργοῦν ἐπὶ τῶν ἴων, τὰ ὅποια κρατοῦμεν ὑπεράνω τῆς φλογός, καταστρέφει τὸ χρῶμά των καὶ οὕτως ἔχομεν ἴα λευκὰ. Σημειώτεον ὅτι ἐν ἐλλείψει ἄνθους θεῖου, ἡμποροῦμεν κάλλιστα νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ φωσφορικά πυρεῖα ἔνθεα.



Ἄν τόρα θέλωμεν νὰ μεταβάλλωμεν κατ' ἄλλον τρόπον τὸ χρῶμα τῶν ἴων, ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ ἐμβαπτίσωμεν τὴν ἀνθοδέσμην εἰς ἀμμωνίαν, καὶ τότε θὰ ἔχομεν ἴα πράσινα, ἢ εἰς ὑδροχλωρικὸν ὄξυ, καὶ τότε θὰ ἔχομεν ἴα ἐρυθρὰ. Βραδύ μὲν ἀλλ' ἀκριβῶς ὅμοιον θὰ ἔχομεν τὸ ἀποτέλεσμα, ἐὰν ἀναρτήσωμεν ἀπλῶς τὴν ἀνθοδέσμην ὑπεράνω τοῦ ἀγγείου τοῦ περιέχοντος τὴν ἀμμωνίαν ἢ τὸ ὑδροχλωρικὸν ὄξυ.

Ἡ μαγευμένη ἀνθοδέσμη εἰμπορεῖ κάλλιστα νὰ ὀνομασθῇ Ἀνθοδέσμη-Χαμαιδεῶν.